

SENTÈNCIA 2000-38 DE 18 DE SETEMBRE DE 2000

**CASS. INVALIDESA PER ACCIDENT DE TREBALL. Element professional:
només es pot modificar quan varia l'estat físic de l'interessat.**

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1r.- La sentència de 29 d'octubre de 1999 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va estimar parcialment la demanda formulada per la Sra. M.A.L. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social i va declarar que l'agent té dret a veure incrementat en un vint per cent el grau d'I.P.P. que té reconegut, en concepte d'element professional, quedant fixada la taxa en 60 punts.

2n.- La Caixa Andorrana de Seguretat Social va interposar recurs d'apel·lació el 18 de novembre de 1999, que fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia l'11 de febrer de 2000. La impugnació es fonamenta en el fet que el grau d'I.P.P. ja havia quedat fixat anteriorment, durant l'any 1997, sense que la interessada hagués formulat cap tipus d'oposició, de manera que només procediria una revisió del grau d'invalidesa, afegint l'element professional, en el cas que hagués empitjorat l'estat físic de la interessada, cosa que descarten tant l'informe de l'assessoria mèdica de la C.A.S.S. com el dictamen pericial practicat en primera instància.

3r.- L'apel·lada va contestar el recurs mitjançant escrit presentat el 23 de març de 2000, en que sol·licita que es desestimïn les pretensions de la C.A.S.S., ja que considera que la sentència recorreguda ha realitzat una adequada valoració de les proves practicades en la instància i una correcta interpretació de les normes aplicables al cas.

4t.- El dia 16 de maig de 2000 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar les consideracions més adients a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- Com es desprèn dels antecedents de fet d'aquesta resolució, la interessada va patir un accident de treball que va donar lloc a que la C.A.S.S., en el transcurs de l'any 1997, li atorgués les prestacions corresponents a un grau d'invalidesa del 50%, en el qual no es va incloure l'element professional, ja que la interessada va continuar treballant, sense que consti que hagués experimentat cap pèrdua d'emoluments com a conseqüència de l'accident.

El present litigi es planteja en ocasió de la sol·licitud que formula l'assegurada per tal que li sigui revisat el grau d'invalidesa que tenia reconegut, que quantifica ara en un 96%. Tanmateix, el dictamen pericial ha descartat qualsevol agreujament de la seva situació física, ja que conclou que l'estat actual de la Sra. M.A.L. és pràcticament el mateix que en la data en que se li va concedir la invalidesa per accident de treball. La qüestió litigiosa queda, doncs, reduïda a determinar si, en aquestes condicions, es pot modificar el grau d'I.P.P. per l'addició de l'element professional que anteriorment no va ser reconegut.

Tercer.- Com a punt de partida per a resoldre aquesta qüestió, convé recordar que, com ha declarat aquesta Sala en diverses ocasions, la revisió de les resolucions que reconeixen determinades prestacions de la seguretat social, un cop aquestes han guanyat fermesa, només es pot produir quan té lloc una modificació de les circumstàncies de fet o de dret que les van determinar. Per la seva part, l'article 13 del Reglament d'aplicació nº 18 precisa el moment en que pot tenir lloc una revisió del grau d'incapacitat.

Concretament, pel que fa a l'element professional de la invalidesa per accident de treball, només es pot procedir a la seva modificació quan ha tingut lloc una variació en l'estat físic de l'assegurat, amb influència en la seva capacitat de guany, o bé quan aquest element professional no ha estat determinat inicialment, per manca d'elements de judici que permetessin establir en aquell moment si s'havia produït una pèrdua d'emoluments.

En el cas que ara s'examina no concorre cap d'aquestes dues circumstàncies, atès que, en primer lloc, l'estat de la interessada és el mateix que en la data de la concessió inicial de la pensió d'invalidesa, i per tant no es pot afirmar que la pèrdua del lloc de treball derivi d'un empitjorament inexistent de la seva salut. D'altra banda, la fixació del grau d'I.P.P. es va fer en funció del conjunt de circumstàncies que havien de ser considerades, inclosa la reanudació per part de l'assegurada de la seva activitat laboral.

Per tot això, s'ha de concloure que no procedeix la modificació del grau d'invalidesa inicialment reconegut a la interessada, per la qual cosa s'ha d'estimar íntegrament el recurs d'apel·lació que formula la C.A.S.S.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Estimar el recurs d'apel·lació que formula la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència dictada per la Secció Administrativa de la Batllia el 29 d'octubre de 1999, la qual es revoca, i en conseqüència es desestima la demanda inicialment formulada per l'agent contra les resolucions de la C.A.S.S. de 30 de juny i 16 de setembre de 1998, que es confirmen íntegrament.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.